

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.809 van 9 april 2015
in de zaak A. 212.506/X-15.982.**

In zake : Denise GILLIS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Opsommer
 kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
 Gentstraat 152
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD GENT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Patrick Devers
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kouter 71-72
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 mei 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 23 en 30 januari 2014 tot wijziging van de kermisattractie van P. De Maeyer op de halfvastenfoor en de Gentse Feesten, respectievelijk tot overdracht van de betrokken standplaatsen per abonnement aan G. Herman.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 februari 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Opsommer, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Leendert Lachaert, die *loco* advocaat Patrick Devers verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. P. De Maeyer, die te Gent op de halfvastenfoor en op de Gentse Feesten een abonnementsplaats met een trampoline uitbaat, vraagt op 8 januari 2014 aan de verwerende partij om zijn abonnement te wijzigen naar een abonnement met een amusementhal (automatische spelen). Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent keurt bij besluit van 23 januari 2014 de wijziging goed van de attractie trampoline naar de attractie “automatische spelen”.

Nog op 8 januari 2014 vraagt P. De Maeyer aan de verwerende partij om zijn standplaatsen met abonnement op de halfvastenfoor en op de

Gentse Feesten over te dragen aan G. Herman. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent keurt de overdracht op 30 januari 2014 goed.

Verzoekster baat op de halfvastenfoor en op de Gentse Feesten een lunapark uit. Met een e-mailbericht van 18 februari 2014 deelt haar raadsman aan de verwerende partij mee door verzoekster geconsulteerd te zijn naar aanleiding van de toewijzing van de plaats van P. De Maeyer op de halfvastenfoor en de Gentse Feesten aan G. Herman, die de attractie zou hebben gewijzigd naar lunapark. Gevraagd wordt een kopie van de beslissing, samen met het administratief dossier te bezorgen. Nog vermeld wordt:

“Voor zover als nodig beroept mijn cliënte zich voor deze aanvraag op de regelgeving openbaarheid van bestuur. Zowel het besluit van het CBS als het administratief dossier mogen mij per digitale post worden toegestuurd.”

Met een e-mailbericht van 28 februari 2014 deelt de stadssecretaris aan verzoeksters raadsman zijn beslissing mee dat de gevraagde documenten binnen een termijn van 15 dagen zullen worden bezorgd.

De raadsman krijgt een afschrift van onder meer de bestreden beslissingen per e-mail van 14 maart 2014.

IV. Tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op dat de bestreden beslissingen niet aan haar werden betekend, maar in het kader van de regelgeving openbaarheid van bestuur aan haar raadsman zijn bezorgd op vrijdag 14 maart 2014. Zijzelf kan er ten vroegste op maandag 17 maart 2014 kennis van hebben gekregen “zodat het beroep kan ingesteld worden tot 15/09/2014”.

5. In de memorie van antwoord doet de verwerende partij gelden dat verzoekster zich tevergeefs beroept op het artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aangezien het besluit van 23 januari 2014 evident niet aan haar diende te worden betekend. Bovendien is het volgens de verwerende partij irrelevant dat het besluit op 14 maart 2014 niet aan verzoekster zelf, maar aan haar advocaat is meegedeeld. In het kader van een aanvraag inzake openbaarheid van bestuur is de advocaat in haar naam, als haar mandataris, opgetreden “zodat de termijn voor het annulatieberoep bij [de] Raad wel degelijk op 15 maart 2014 is ingegaan”.

6. In de memorie van wederantwoord dupliceert verzoekster dat in geen van beide bestreden besluiten wordt aangeduid bij welke instantie het annulatieberoep moet worden ingesteld, noch binnen welke termijn of op welke wijze. Bijgevolg gaat de beroepstermijn pas in vier maanden na de dag dat verzoekster van de besluiten kennis kreeg. Vanzelfsprekend kan de kennisgeving aan de raadsman niet gelijkgesteld worden met de feitelijke kennisneming door verzoekster zelf. Het is pas die kennisneming die de termijn kan laten aanvangen. Te dezen is het beroep ingesteld “de zestigste dag na de feitelijke kennisname door verzoekster”.

7. In de laatste memorie voegt verzoekster hieraan toe dat de tekst van artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemeen procedurereglement) klaar en duidelijk gewaagt van een kennisneming door de verzoeker, en niet van een kennisneming door de raadsman van een verzoeker. Er moet worden uitgegaan van een redelijke termijn om kennis te nemen van een te bestrijden beslissing. De feitelijke kennisneming moet worden beoordeeld in hoofde van de verzoeker zelf en niet in hoofde van personen in zijn omgeving, ook niet in hoofde van zijn raadsman “wanneer ten minste op een redelijke en diligente wijze de daadwerkelijke kennisname door de verzoeker volgt op de ontvangst van de te bestrijden beslissing door de raadsman van de verzoeker”. Een interpretatie volgens welke de kennisgeving aan de raadsman de termijn voor het instellen van een annulatieberoep doet lopen is niet

alleen *contra legem*, maar creëert bovendien op een onaanvaardbare wijze een onderscheid tussen verschillende belanghebbenden waarvan de enen een raadsman hebben en de anderen niet.

Beoordeling

8. Gelet op artikel 4, § 1, derde lid, van het algemeen procedurereglement verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend, en indien ze noch bekendgemaakt noch betekend dienen te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad.

9. De bestreden beslissingen zijn er geen die moesten worden bekendgemaakt of aan verzoekster persoonlijk worden aangezegd. Bijgevolg doet het voorschrift van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State hier niet ter zake. Volgens die bepaling neemt de verjaringstermijn alleen een aanvang op voorwaarde dat de betekening van de akte of de beslissing met individuele strekking het bestaan van het beroep en de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt. Zo niet neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat aan de betrokkene de akte of de beslissing met individuele strekking ter kennis werd gebracht.

Bijgevolg begon de termijn voor het annulatieberoep te dezen in principe te lopen vanaf de kennisneming van de bestreden beslissing door verzoekster.

10. Deze regel is niet zonder nuanceringen, teneinde recht te doen aan het beginsel dat aan het artikel 4 van het algemeen procedurereglement ten grondslag ligt en volgens hetwelk de gelding van de administratieve beslissingen niet te lang onzeker mag blijven.

Zo zou iemand die het bestaan van een beslissing moet vermoeden niet zonder meer naar eigen goeddunken de kennis van deze

beslissing mogen uitstellen, maar moet hij of zij binnen een redelijke termijn gebruik maken van de middelen die hem of haar ter beschikking staan om zich over de inhoud van de beslissing te informeren en er kennis van te krijgen.

Zo ook geldt de kennisgeving aan, en daaruit volgende kennis in hoofde van, een persoon die als lasthebber is aangesteld om de belangen van een betrokkene te behartigen in een bepaalde zaak, als kennisgeving aan en kennis in hoofde van de lastgever zelf. Die toerekening aan de lastgever is een elementair, inherent gevolg van de opdracht die hij of zij aan de lasthebber gaf. Ze heeft niets van doen met een verschillende behandeling tussen, eensdeels, belanghebbenden die ervoor kiezen via een raadsman te handelen en, anderdeels, belanghebbenden zonder een raadsman.

11. Te dezen blijkt verzoekster van de bestreden beslissingen, zowel de beslissing tot toewijzing aan G. Herman, als de beslissing met betrekking tot de wijziging van de attractie, weet te hebben gekregen kort nadat ze genomen werden. Het stond in die omstandigheden aan haar om het nodige te doen met het oog op een effectieve kennis van de beslissingen.

Zij kon daartoe zelf op zoektocht uitgaan of een lasthebber machtigen om dat in haar plaats te doen. Zij koos voor het laatste en machtigde een advocaat die zich namens zijn cliënte bij de verwerende partij op de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur beriep en vroeg de stukken aan hem toe te sturen per digitale post.

12. De verwerende partij gaf aan de advocaat-lasthebber kennis van de thans bestreden besluiten op 14 maart 2014. In lijn met wat de Raad van State onder meer al in zijn arrest nr. 33.027 van 19 september 1989 aannam, geldt die kennisgeving als kennisgeving aan verzoekster.

Bijgevolg ging van dan af voor verzoekster de beroepstermijn tegen deze besluiten in, waarbij, gelet op artikel 88 van het algemeen

procedurereglement 15 maart 2014 de eerste dag van de termijn is en (dinsdag) 13 mei 2014 de laatste.

13. Het beroep dat op 16 mei 2014 is ingesteld, is te laat.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen april 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust